

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

TRUNG TÂM ĐÀO TẠO PHÁT TRIỂN ĐIỂN QUANG
TRƯỜNG SINH HỌC

NIỆM BÁT NHÃ

Sau bữa ăn chúng ta phải thành tâm cầu nguyện cho vạn linh bằng cách tập trung ý chí trên đỉnh đầu, trong tư thế ngồi, đầu thẳng, rút cằm vô, lưng thẳng, co lưỡi, răng kẽ răng, miệng ngậm, mắt nhắm lại và ý nhìn từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, bắt ấn Tam Muội và ý thầm niệm (Bát Nhã) 3 lần các câu sau đây: (Phải học thuộc lòng mấy câu này)

- 1. Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa**
- 2. Sắc Bất Dị Không, Không Bất Dị Sắc**
- 3. Thời Chiếu Kiến Ngũ Uẩn; Giai không**
- 4. Thọ, Tưởng, Hành, Thức, Diệt, Phục: Như thị**
- 5. Độ Nhất Thiết Khổ Ách**
- 6. Nam Mô A Di Đà Phật; Vạn vật thái bình**

Niệm 3 lần như vậy, xong chắp tay xá, nghỉ.

Thành Lợi giải thích

- 1 (Cầu mong vạn linh được tiến hoá)
- 2 (Sắc và Không, hỗ trợ nhau tiến hoá)
- 3 (Nguyên thủy, **ngũ uẩn** là không (mắt, tai, mũi, miệng, ý)
- 4 (Hưởng, nghĩ, làm, cho là thật, hoại, hồi sinh: Như vậy)
- 5 (Độ cho vạn linh qua cơn khổ)
- 6 (Cầu mong cho vạn vật thái bình, tiến hoá)

GIẢI THÍCH.

Vì khi chúng ta ăn, nhờ vạn linh đóng góp cơ tạng mới được phát triển, thì luồng điển ấy chúng ta hướng tâm khi cầu nguyện, ý niệm chứ không nói ra miệng, luồng điển mới đi lên. Có điển trên bộ đầu, cao hơn, nhẹ hơn, để có cơ hội giải thoát vạn linh đồng tiến với chúng ta trong hòa đồng thanh nhẹ.

Nguyện sau buổi ăn là đồng lòng dẫn tiến, còn trước bữa ăn cầu nguyện là ỷ lại thôi chứ không làm gì được hết. Chúng ta gánh vác, giải tiến mới là chơn chánh. Trong ý niệm Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa là chuyển chạy và rút liền lên khối óc, tiến hóa đi lên. Nam Mô Bát Nhã Ba La Mật Đa, Sắc Bất Dị Không, Không Bất Dị Sắc — Đồng đẳng như nhau, sắc cũng là không không cũng là sắc. Thời Chiếu Kiến Ngũ Uẩn Giai Không — Bộ đầu chúng ta không còn nữa mới dẫn tiến lên khối thanh nhẹ, vạn linh đồng tiến ngũ uẩn giai không. Thọ Tưởng Hành Thức Diệt Phục Như Thị — Tất cả đều đồng tu như chính phần hồn đang tiến hóa. Độ Nhất Thiết Khổ Ách, là khi chúng ta co

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

lưỡi răng kề răng, Đông Nam Tây Nam Đông Bắc Tây Bắc, luồng điện đều chuyển chạy, chúng ta cảm thấy nước miếng trong miệng ngọt, niệm như vậy thì mới dẫn tiến được vạn linh trong cơ thể đồng tiến, tất cả mới vượt khỏi sự trần trọc khổ ách, nội tâm mới thanh nhẹ.

NIỆM BÁT CHÁNH

Bạn đạo tu lâu, có điển rút bộ đầu. Cần hành Niệm Bát Chánh như sau.

Giờ thực hành trong khoảng từ 06 giờ chiều đến 10 giờ tối.

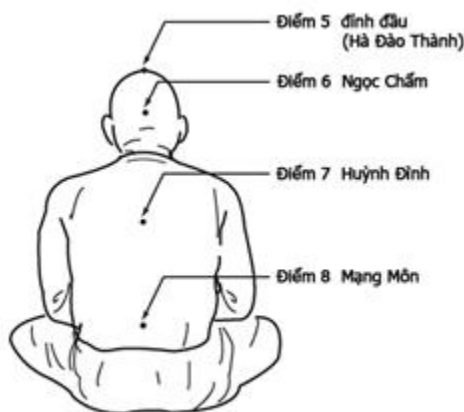
Ngồi trong tư thế Thiền Định, hướng về phương Nam, đầu thẳng, rút cằm vô, co lưỡi, răng kề răng, mắt nhắm lại và ý nhìn từ giữa trung tâm hai chân mày tới trước, bắt ấn Tam Muội.

Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật (NMADĐP) để điển chuyển chạy trên tám điểm như sau:

1. Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật (NMADĐP) từ ngay đầu môi trên, cuối cùng chữ Phật nó phải nằm ở chót mũi. Đây là điểm thứ nhất.
2. Tiếp tục từ chót mũi ý niệm NMADĐP đến điểm thứ nhì là trung tim chân mày (còn gọi là huyết Ấn Đường).
3. Từ trung tim chân mày ý niệm NMADĐP đến điểm thứ ba là giữa trán.
4. Từ giữa trán ý niệm NMADĐP đến điểm thứ tư là mỏ ác (huyết Nê Hườn hay Thiên Môn), khỏi mí tóc, khoảng 3 ngón tay từ chân tóc ở trán đi lên.
5. Từ mỏ ác ý niệm NMADĐP đến điểm thứ năm là đỉnh đầu (Hà Đào Thành).
6. Từ đỉnh đầu ý niệm NMADĐP đến điểm thứ sáu là huyết Ngọc Chấm (sau ót đối diện với Ấn Đường).
7. Từ huyết Ngọc Chấm ý niệm NMADĐP đến điểm thứ bảy là Huỳnh Đình (**cách thức tìm huyết:** để lòng bàn tay qua vai, ngón tay giữa chạm xương sống, điểm đó là Huỳnh Đình. Điểm đó cũng có thể coi là Hiệp Tích, vì Hiệp Tích cũng tới điểm đó).
8. Từ Huỳnh Đình ý niệm NMADĐP đến điểm thứ tám là trung ương trái cật (huyết Mạng Môn, ngang với rún).

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Cứ ý niệm để điễn chuyển chạy trên tám điểm như vậy 3 lần.

Giải Thích:

Khi chúng ta tu có luồng điễn rồi, ý niệm cảm thấy như có ngón tay chạy ngay đến chót mũi, như là ngón tay chỉ ngay cái huyết, niệm tới chỗ nào nó chỉ ngay chỗ đó, chạy tới chỗ nào nó phải chỉ tới chỗ đó, rõ rệt vậy. Những người có điễn niệm thấy nó chạy rõ ràng. Niệm càng lâu tám điểm càng rõ rệt và nó sáng choang ra, con người mới kiểm soát được ngày nay mình không có làm gì bậy bạ. Luồng điễn thông thay vì luồng điễn nghẹt là không được. Niệm tới hai ba chỗ nó ngưng, đó là nó nghẹt. Lo chuyện đời nhiều quá thì chúng ta nên bỏ, ăn năn sám hối và bỏ; niệm lại thì tự nhiên sẽ thông và sáng. Khi sáng rồi thì con người thanh nhẹ không nói bậy bạ được. Nói đâu cũng là triết lý để dẫn dắt đời tiến hóa.

Người tu chúng ta xuất hồn ra thể gian chỉ đi ở chỗ Ấn Đường này thôi, rồi đi học đạo tại Trung Thiên Thế Giới (giữa trán) rồi tới Bồng Lai (trên mí tóc), rồi tới Phật giới (đỉnh đầu), rồi chuyển ra đằng sau này là chỗ Huỳnh Đình trong cái Tiểu Thiên Địa, rồi tới thận thủy mới cảm minh cái khối kêu bằng thể gian, đại tự nhiên ở thể gian.

Sự kiểm soát này người có điễn mới niệm được, còn người không có điễn ngồi niệm không được, bấn loạn thêm thôi. Cho nên để dành riêng cho người có điễn và cảm giác được phần điễn chạy trong cơ thể mới cho nó chuyển chạy như vậy và lập lại trật tự.

Mỗi đêm chúng ta kiểm soát như vậy thì luồng điễn không có bị lung lạc và không có hướng ngoại, để kiểm soát chắc chắn thành quả khai triển tâm linh của chính mình. Những người tu lâu niệm tới chỗ nào thì dường như có bóng đèn đỏ nó phải bật cháy sáng liền. Còn những người tu chưa đạt được kết quả cao thì chỉ cảm nhận nó chạy tê tê chút vậy thôi. Còn người thành đạo là phải thấy tám điểm đó nó phải có tám bóng đèn đỏ sáng bừng lên.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Không nên nghe những sự động loạn và không có kiểm chứng rõ rệt. Tôi muốn đem ra tất cả sự thật mà chính tôi lúc tu cũng thử thách ông Tư và tìm hiểu những cái gì sẵn có của Ngài. Và đến ngày hôm nay, tôi đã kiểm chứng từ giai đoạn một tôi đã đi tới, tôi cố gắng hiển cho các bạn. Các bạn tiếp tục tu, kiểm chứng, và kiểm soát lấy các bạn. Tư tưởng nhiều khi bị lung lạc rồi nói bậy. Cho nên chúng ta phải kiểm chứng cho nó rõ rệt, từ giai đoạn một, chúng ta đã đến đó chưa. Không nên nói quá trớn rồi tạo lấy sự sai lầm.

Còn cái phần huệ giác bên trong có mở được chỉ ghi chép vô sách mà thôi, không nên phổ biến vì đó là mọi trình độ khác nhau. Mỗi người mở mỗi giới khác nhau, chỉ ghi vô cuốn sách đó thôi, lưu lại cho hậu thế. Và sau kết luận, chúng ta nói rằng tôi khám phá ra tôi như thế này, thì người khác họ sẽ tiếp tục giữ đúng 3 phương pháp này để học, khám phá nguyên căn và thấy nhiệm vụ của họ khác hơn. Mọi người chúng ta đều có nhiệm vụ tại thế chứ không phải không. Đừng tưởng lầm là tôi xuống đây tôi chơi, không có đâu. Xuống đây là có nhiệm vụ làm việc để lưu lại cuốn sách sinh lão bệnh tử khổ cho thế sanh, và thức tâm tùy theo hoàn cảnh, tùy theo trình độ khác nhau.

Kính bái